

[Knud Nielsen.]

månedslønnen for den pågældende, når han først er færdiguddannet, stiger med 225 kr., så længe der er større efterspørgsel efter end udbud af folk med den pågældende uddannelse. Det er jo sådan, at prismekanismen nu engang virker.

Som jeg sagde, mener jeg, at de rentefri låns afskaffelse vil bidrage til en forstærkelse af den sociale skævhed; derom har vi i udvalget søgt oplysninger. Det eneste, vi sådan set stadig væk har at holde os til, er, at som gennemsnit gælder det stadig, at kun 10 pct. af de studerende ved de højere læreanstalter kommer fra arbejderhjem.

Vi søgte i udvalget oplysninger om de studerendes sociale baggrund ved forskellige fakulteter. Der findes imidlertid ikke et sådant statistisk materiale, men der foreligger resultater af en undersøgelse, som er gennemført ved tandlægehøjskolen, der viser noget højst interessant. Den viser nemlig, at 48 pct. af de studerende ved tandlægehøjskolen kommer fra akademikerhjem, mens kun 3 pct. kommer fra arbejderhjem. I øvrigt er der så mange som 4 pct. af dem, der kommer fra tandlægehjem; det kan have en anden forklaring. Det koster vel i dag det offentlige ca. 250.000 kr. pr. kandidat, der udgår fra tandlægehøjskolen. En væsentlig del af disse udgifter dækkes af de skatter, der betales af de lønmodtagere, hvis børn statistisk set kun har 3 pct.s chance for at få denne uddannelse, hvis de ønsker det. Det er efter min opfattelse et eksempel på en helt chokerende skævhed i den sociale rekruttering, og det forekommer mig at være berettiget at spørge, hvor længe skatteydere med beskedne indtægter vil være med til at finansiere disse kostbare studier, hvis der ikke sikres lige adgang til dem. Det er min overbevisning, at de første forudsætninger for at sikre en sådan lige adgang til uddannelse er, at der sørges for dækning af de uddannelsessøgendes leveomkostninger i uddannelsesstiden, uden at dette som i dag medfører afskrækkende gældsbyrder.

Det koster altså i dag det offentlige ca. 250.000 kr. pr. stk. at uddanne fortrinvis meget velstillede folks børn til tandlæge. At yde en sådan tandlægestuderende fuld dækning af leveomkostningerne i hele uddannelsesstiden ville måske koste 70.000-80.000 kr. Det interesserer mig ikke så forfærdelig

meget, når det gælder de tandlægestuderende, der er under uddannelse i dag, de er under alle omstændigheder i gang med uddannelsen og skal nok gennemføre den. Men det, der interesserer mig, er at få andre, som ikke hidtil har fået del i disse uddannelser, frem til uddannelserne, og det er min absolutte overbevisning, at det forslag, ministeren kommer med her, i hvert fald ikke bidrager dertil.

Morten Lange: Jeg skal ikke holde én tale til, men blot sige til ministeren, at de bemærkninger, han kom med om lånenes umådelige værdi for det system, vi arbejder i, er ganske og aldeles uoverbevisende.

Til hr. Kjær Rasmussen, der stillede mig nogle spørgsmål vedrørende, hvor meget det vil koste at have fuld uddannelsesstøtte i det herrens år 1980, ikkuns det, at dette er det ikke så forfærdelig nemt at lave en fornuftig beregning over, men alle, der har snakket om denne lovgivning, har haft en formulering, som hedder, at vi skal nå frem til en sådan støtte. Jeg har blot ønsket, at der skulle sættes et årstal på, som var nogenlunde inden for, skal vi sige almindelig kalkulationstid, og jeg mener, at 1980 er et sådant årstal.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 81 stemmer mod 11; 46 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 2-5 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som æf. nr. 1.

§§ 2-11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 12

forkastedes med 85 stemmer mod 8; 52 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.